

Vier bemoedigingen voor de tijden van grote moeite

De overheid in ons land wil ons voorbereiden op moeilijke tijden. Daarom krijgt iedereen een boekje thuisgestuurd met daarin informatie over een noodpakket. Wat moet je in huis halen om een moeilijke periode te overleven, een crisistijd? In de afgelopen maanden hebben wij het boek Daniël gelezen, en dat boek Daniël heeft in feite een soortgelijke boodschap, maar dan van een heel andere orde. Bij de overheid gaat het bijvoorbeeld over het uitvallen van de elektriciteit, of om een overstroming. Maar in het boek Daniël gaat het tijden van zware vervolging, tijden waarin iedere volgelinge van Jezus Christus zwaar onder vuur komt te liggen. In het boek Daniël wordt die moeilijke periode, die tijd van verdrukking voorspeld in een profetie die meerdere vervullingen heeft. De eerste vervulling is al geweest, in de tweede eeuw voor Christus, toen koning Antiochus Epifanes een vreselijk schrikbewind voerde over Israël, en iedereen verbood om de God van Israël te aanbidden. Maar in het Nieuwe Testament blijkt dat die profetie van Daniël over een grote verdrukking, dat die profetie in de eindtijd nog een keer vervuld zal worden. Dan zal de Antichrist opstaan. Wie dat is, dat weten we nog niet. Is het een persoon? Is het een macht? Johannes schrijft: 'Er zijn al veel antichristen opgestaan.' Hoe dan ook: de tijd van het einde zal een moeilijke tijd zijn. Vandaag hebben we het laatste hoofdstuk van Daniël gelezen, en in dat hoofdstuk komen de visioenen die Daniël heeft gezien tot een afronding. Dan gaat het inderdaad over die heel moeilijke tijd die gaat komen, maar het gaat óók over de verlossing, over de eindoverwinning van God Zelf. Vers 1: 'In die tijd (dat is die grote verdrukking) zal Michaël opstaan, de grote vorst, hij die uw volksgenoten bijstaat. Het zal een benauwde tijd zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk is geweest tot op die tijd. In die tijd zal uw volk ontkomen (of: beter vertaald, de oude Statenvertaling: 'In die tijd zal uw volk verlost worden'), ieder die gevonden wordt, opgeschreven in het boek (dat is het boek van God, het boek des levens, waarin de namen staan van iedereen die zich heeft toegewijd aan Jezus Christus).' Dus God zegt: 'Daniël, de verlossing komt eraan! Het is een verlossing voor iedereen die gelooft, iedereen die God liefheeft.' In vers 2 en 3 gaat het verder over die verlossing, aan het einde, als Jezus terugkomt en de doden zullen opstaan. 'En velen van hen die slapen in het stof van de aarde, zullen ontwaken, sommigen tot eeuwig leven, anderen tot smaad, tot eeuwig afgrijzen. De verstandigen zullen blinken als de glans van het hemelgewelf, en zij die er velen rechtvaardigen, als de sterren, voor eeuwig en altijd.' Kijk, dat is ons vooruitzicht: de verlossing! Het is Advent! We verwachten de Here Jezus terug! En jij mag blinken, stralen als de sterren! Voor altijd! Je bent een gezegend mens als dat je vooruitzicht is! Maar let er wel op: het is niet vanzelfsprekend. Er zijn mensen die opstaan tot eeuwig leven, staat er. Maar er zijn ook mensen die opstaan 'tot eeuwig afgrijzen'. Dat verzin ik niet: dat staat hier, dat is het Woord van God. Misschien heb je diep in je hart de hoop dat iedereen uiteindelijk wel bij God komt, dat iedereen in de hemel komt. Misschien dat we daar allemaal weleens naar verlangen. Maar het is niet bijbels en het is ook niet eerlijk. Want stel nou een dat je in dit leven God héél bewust hebt afgewezen. Denk je dan dat Hij Zich voor eeuwig aan je gaat opdringen? In de hemel draait alles om Hem! Hij is 'alles en in allen'. Er is een tweedeling, dat staat hier heel duidelijk. En daarom is het zo essentieel dat we het Evangelie dóórgeven, dat we de liefde van God uitstralen, in woorden, in daden, overal waar we kunnen, zodat mensen verwonderd raken en naar de Here Jezus toekomen. En als je zelf nog een buitenstaander bent, een toeschouwer, en je zit hier of je kijkt mee, blijf dan niet aan de kant staan. Maar geef jezelf helemaal aan Jezus Christus. Zeg het maar: 'Hier ben ik, Here Jezus, ik geef mijzelf aan U. Vergeef mijn zonden, maak me nieuw, vul mij met Uw Heilige Geest. Voortaan bent U mijn Koning, U heeft het voor het zeggen!' Dat is de aller-, allermooiste stap die je ooit kunt zetten. Er komt dus een moeilijke tijd, zegt Daniël, en daarna die verlossing voor iedereen die God liefheeft. Maar hoe kom je nou door die moeilijke tijd heen, die grote verdrukking? In dit slothoofdstuk van Daniël laat God zien hoe Hij ons bemoedigt op vier manieren. Op vier manieren ondersteunt Hij ons in die verdrukking, maar in feite ook nu al.

1. God zendt Zijn engelen

De eerste manier, dat is: door Zijn engelen. Vers 1: 'In die tijd zal Michaël opstaan, de grote vorst, hij die uw volksgenoten bijstaat.' Michaël is de hoogste hemelse generaal, de bevelhebber van het engelenleger. Als hij te hulp schiet, dan heeft hij ál die engelen bij zich. Ik weet niet of jij daar weleens bij stilstaat, dat God engelen geeft om jou bij te staan, om je te beschermen. Sommige mensen hebben een engel gezien, ook in onze tijd. Misschien jij wel. Vlak ze niet uit, de engelen, ze strijden voor jou! De engelen worden hier genoemd als de eerste manier waarop God ons versterkt in moeilijke tijden, en zéker in die grote verdrukking.

2. God geeft Zijn Woord

De tweede manier waarop God ons bemoedigt, dat is via Zijn Woord, via wat Hij gezegd heeft. In vers 4 krijgt Daniël deze opdracht: 'Maar u, Daniël, houd deze woorden geheim en verzegel dit boek tot de tijd van het einde. Velen zullen het onderzoeken en de kennis zal toenemen.' Dat klinkt raadselachtig, want de woorden van God aan Daniël zijn toch niet geheim? Ze staan gewoon in de Bijbel! En God zegt: 'Velen zullen het onderzoeken en de kennis zal toenemen.' Hoe kunnen 'velen' de profetieën van Daniël onderzoeken als ze geheim moeten blijven? De bedoeling is niet dat niemand de profetieën van Daniël mag lezen. De bedoeling is dat ze zorgvuldig bewaard worden, want ze zijn nu nog heel geheimzinnig. Veel dingen begrijpen we nog niet. Dat hebben we ook gemerkt in de afgelopen maanden, bij het bestuderen van het boek Daniël. Nu is dat voor een deel nog een 'gesloten boek', zou je kunnen zeggen. Maar er komt een tijd – júíst die tijd van de 'grote verdrukking', dat we het allemaal zullen begrijpen! Dan is het zegel verbroken en en we zullen precies herkennen wat Daniël heeft beschreven. Met andere woorden: juist in moeilijke tijden is het Woord van God een enorme steun! Juist dan komt het des te meer tot leven en herken je alles wat erin staat. Het is zó heerlijk om dát te weten! Misschien maak je je ook weleens zorgen over de toekomst, voor jezelf, of voor je kinderen of je kleinkinderen, of voor de kinderen van de gemeente. Neem dit mee als bemoediging: hoe moeilijker de tijd wordt, hoe meer het Woord van God oplicht en gaat blinken. Veel mensen hebben dat ook al gemerkt, juist in tijden van onderdrukking. Ik denk aan het volgende verhaal. Het gaat begint in Rusland, op een ochtend in december 1849. Het voor dat het kraakte. Dertig jonge mannen werden ruw naar voren gebracht en voor het vuurpeloton op een rij gezet. De soldaten kregen een

bevel en ze richtten hun musketten op de dertig veroordeelden. Maar op dat moment gebeurde er iets dat niemand verwachtte. Opeens verscheen er een man met een witte vlag. De executie werd afgeblazen. De tsaar van Rusland had besloten dat de doodstraf van deze mannen werd omgezet in tien jaar gevangenschap in een werkkamp in Siberië. Eén van deze dertig was Fjodor Dostojewski, 28

jaar oud en op dat moment al een beroemd schrijver in Rusland. Hij had kritiek gehad op de tsaar en dat was hem niet in dank afgenomen. Op Kerstavond 1849 begon hij aan de vreselijke reis naar Omsk in Siberië. Zelf zegt hij: 'Ik leefde daar als een man die levend begraven is, iemand die vastgespijkerd is in zijn doodskist.' Toen hij aankwam in Omsk, waren er twee vrouwen die hem heel stiekem, terwijl de bewaker een andere kant op keek, een boekje in handen stopten. 'Hier!' zeiden ze. 'Lees het goed door!' Het bleek een Nieuw Testament te zijn. Tussen de bladzijden van het boekje vond hij vijftig roebel. Dat geld was een troost voor hem, maar het Nieuwe Testament zelf bleek oneindig veel meer een troost voor hem te zijn. De dochter van Dostojewski, Aimee

Dostojevski, schreef later een boek over haar vader. Daarin zegt ze dit: 'Hij bestudeerde dat kostbare boekje van kaft tot kaft, dacht over elk woord na, leerde er veel van uit het hoofd en is het nooit vergeten. Al zijn werken zijn ermee doordrenkt, en het is dit boekje dat aan de werken van mijn vader hun diepste kracht heeft gegeven. Gedurende zijn hele leven zou mijn vader nooit zonder zijn oude gevangenis-testament zijn, de trouwe vriend die hem in de donkerste uren van zijn leven had getroost. Hij nam het altijd mee op zijn reizen en bewaarde het in een la van zijn schrijftafel, binnen handbereik. Hij heeft het geraadpleegd op alle belangrijke momenten in zijn leven.' Aldus Aimee. De Bijbel is zo'n ontzettend kostbaar geschenk! Gebruik hem! Lees erin! En geef ook Bijbels weg! Aan wie kun jij een Bijbel geven? Een jaar geleden stelde ik ook die vraag. En ik heb zoveel mooie verhalen terug gehoord over weggegeven Bijbels! Blijf bidden: 'Here God, wie kan ik een Bijbel geven?' Want de Bijbel is goud! Hemels goud!

3. De Messias zweert voortijdig te zullen ingrijpen

De derde bemoediging, dat de eed die de Messias Zélf zweert, de eed van de Messias, de eed van Jezus Christus. In zijn visioen ziet Daniël twee personen, twee gestalten, allebei aan één kant van de rivier de Tigris. En dan is er nog een derde Gestalte, boven het water van de rivier. Die derde Persoon, dat is de Messias, Hij is al uitgebreid beschreven in hoofdstuk 10. Eén van die twee personen stelt een vraag aan die derde Gestalte, aan de Messias. Hij vraagt, in vers 6: 'Hoelang duurt het nog voordat er een einde komt aan deze wonderlijke dingen?' En dan staat er in vers 7: 'Toen hoorde ik de Man gekleed in linnen, Die Zich boven het water van de rivier bevond, en Hij hief Zijn rechter- en Zijn linkerhand op naar de hemel en zwoer bij Hem Die eeuwig leeft: Na een vastgestelde tijd, vastgestelde tijden en een helft, wanneer Hij er een einde aan gemaakt zal hebben om de macht van het heilige volk stuk te slaan, zal er aan al deze dingen een einde komen.' Dus er komt een einde aan de periode waarin de Antichrist de macht van het heilige volk stuk kan slaan. Eindelijk komt de grote verlossing! En wanneer is dat? Na een tijd, tijden en een halve tijd. Dat is natuurlijk een heel raadselachtige uitdrukking. Daniël begrijpt er dan ook niets van, en hij vraagt om nadere uitleg. En dan zegt de Messias, dan zegt Jezus dit, in vers 11 en 12: 'Van de tijd af dat het steeds terugkerende offer weggenomen zal worden en de verwoestende gruwel opgesteld zal zijn, zijn het duizend tweehonderdnegentig dagen. Welzalig is hij die blijft verwachten en duizend driehonderdvijfentig dagen bereikt.' Hoe het nu exact zit met deze getallen, dat weet niemand. Dat hoort nu precies bij die geheimen, die nog verzegeld zijn. Maar je kunt wel dit zeggen: 1290 dagen, dat is ruim 3,5 jaar. Om precies te zijn: 3 jaar en 7 maanden. Dus als Daniël vraagt hoe lang die grote verdrukking zal duren, dan zegt de Here Jezus eerst: 'Een tijd, tijden en een halve tijd', dat kan betekenen: één tijd, twee tijden en een halve tijd, dus 3,5 periode, 3,5 jaar. En dat klopt dus ongeveer met die dagen. In de Bijbel is het getal zeven het getal van de volheid. Als God Zijn oordeel volledig zou uitvoeren, dan zou de grote verdrukking dus in feite zeven jaar moeten duren. Maar wat is de boodschap hier? Net over de helft van die tijd, na amper 3,5 jaar, zegt God: 'Het is genoeg! Ik grijp nu in!' En daarmee is dit opeens een heel bemoedigende boodschap, een Adventsboodschap! Vooral omdat het de Messias Zelf is die het zegt! En Hij bekrachtigt het met een eed! En Hij zegt erbij: 'Welzalig is hij die blijft verwachten en duizend driehonderdvijfentig dagen bereikt.' Dat is dus de derde bemoediging: de Messias Zélf zweert dat Hij vóórtijdig zal ingrijpen, dat de tijd van ellende wordt ingekort. En als je Hem blijft verwachten, als je dicht bij Jezus leeft, dan zul je het ook volhouden! En ook dát heeft Dostojevski aan den lijve ondervonden. Hij kwam in Siberië als atheïst, hij moest niets hebben van God en geloof. Maar daar, in Siberië, werd hij een ander mens. Daar vond hij het Licht der wereld, Jezus Christus, en daar knielde hij neer voor God. In die tijd in Siberië schreef Dostojevski het volgende: 'Je ziet de waarheid duidelijker als je ongelukkig bent. En toch geeft God mij momenten van volmaakte vrede; op zulke momenten heb ik lief en geloof dat ik geliefd ben; op zulke momenten heb ik mijn credo geformuleerd, waarin alles voor mij helder en heilig is. Dit credo is uiterst eenvoudig: hier is

het. Ik geloof dat er niets of niemand mooier is, dieper, sympathieker, rationeler, krachtiger en perfecter dan de Verlosser. Ik zeg tegen mezelf met brandende liefde dat er niet alleen geen mens is zoals Hij, maar dat er niemand kán zijn zoals Hij.' Als die Verlosser bij je is, dan kun je ook de ellende aan. En vandaag heeft Hij in de tekenen van brood en wijn laten zien hóé dichtbij ons Hij is! Hij Zélf gaf ons het hemelse brood en de wijn van het Koninkrijk. En Hij zweert het ook ons: 'Ik ben bij je, en als in je leven die tijd komt van ellende, van diepe nood, dan zal Ik die tijd inkorten. Ik zal ingrijpen en je verlossen!'

4. God geeft de rust én de opstanding!

Tenslotte de vierde bemoediging in de tijd van ellende, dat is de rust die God geeft. Vers 13, het slot van het boek Daniël: 'Maar u, (Daniël,) ga heen tot het einde, want u zult rusten, en u zult opstaan in uw bestemming, aan het einde van de dagen.' Het klinkt misschien vreemd, maar als je denkt aan die tijden van grote nood en onderdrukking, die tijden die eraan komen, dan is het óók een bemoediging dat je niet altijd zult blijven leven. Er komt een dag dat je je taak mag neerleggen, dat je de geest mag geven en mag ontslapen. We hebben het laatst gelezen, over Paulus, die zegt in 2 Timotheüs 4: 'Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden.' 'Maar u, (Daniël,) ga heen tot het einde, want u zult rusten, en u zult opstaan in uw bestemming, aan het einde van de dagen.' De echo van deze tekst vind je in Openbaring 14, zoals het hele boek Daniël doorklinkt in Openbaring. Openbaring 14: 13: 'Zalig zijn de doden die in de Here sterven, van nu aan. Ja, zegt de Geest, opdat zij rusten van hun inspanningen, en hun werken volgen met hen.' Toch is de uiteindelijke bemoediging van God niet alleen de rust, maar vooral de rust én de opstanding: 'Maar u, (Daniël,) ga heen tot het einde, want u zult rusten, en u zult opstaan in uw bestemming, aan het einde van de dagen.' Vind je dat geen geweldig mooie tekst? Daar mogen we ons naar uitstrekken, als een Adventsgemeente: dat we mogen 'opstaan in onze bestemming'. Als jij gelooft in Jezus Christus, kom jij voor eeuwig tot je bestemming. Misschien is je leven hier op aarde vaak een puinhoop. Maar dáár vind je je bestemming. Dostojevski werd na vier jaar vrijgelaten uit dat vreselijke kamp in Omsk. Hij schreef wereldberoemde romans, zoals *Schuld en boete* en *De gebroeders Karamazov*. Al tijdens zijn leven had hij een enorme schare bewonderaars, maar na die tijd in Siberië lukte het hem slecht om zijn leven goed op orde te krijgen. Hij was gokverslaafd, op relatiegebied ging lang niet alles goed, en hij was niet echt een voorbeeld van iemand die een zorgvuldig christelijk leven leidde. Maar dat licht van Christus, dat was gaan stralen in zijn leven, dat licht is nooit meer uitgedoofd. Zijn dochter Aimee vertelt over zijn sterfbed. 'Hij liet ons de kamer binnenkomen,' zo schrijft ze, 'en terwijl hij onze kleine handjes in de zijne nam, smeekte hij mijn moeder de gelijkenis van de verloren zoon te lezen. Hij luisterde met zijn ogen dicht, verzonken in zijn gedachten. "Mijn kinderen," zei hij met zijn zwakke stem, "vergeet nooit wat je daarnet hebt gehoord. Heb absoluut vertrouwen in God en wanhoop nooit aan Zijn genade. Ik hou zielsveel van jullie, maar mijn liefde is niets vergeleken met de liefde van God. Zelfs als je zo ongelukkig bent dat je een vreselijke misdaad begaat, wanhoop nooit aan God. Jullie zijn kinderen van Hem. Verneder je voor Hem, smee om Zijn vergeving, en Hij zal zich verheugen over je berouw, zoals de vader in de gelijkenis zich verheugde over het berouw van de verloren zoon.' Een paar minuten later overleed Dostojevski. 'Ik ben aanwezig geweest bij heel veel sterfbedden,' schrijft zijn dochter Aimee, 'maar geen van die sterfbedden was zo stralend als dat van mijn vader. Hij zag zonder angst het einde naderen.' Dat geldt ook voor jou en mij. Wij hoeven geen angst te hebben. Ook niet voor moeilijke tijden, zelfs niet voor de grote verdrukking die eraan komt. De HERE laat ons niet alleen. Hij zendt Zijn engelen. Hij geeft ons Zijn Woord. Zijn Zoon zweert ons te zullen verlossen, eerder dan we verwachten. En als onze tijd hier op aarde is gekomen, mogen we rusten tot de dag van de opstanding. Vandaag zijn we aan ál die zegeningen herinnerd door de tekenen van brood en wijn. Dat kan je alleen maar stil maken. Lof zij Jezus Christus, die gekomen is in de Kerstnacht en die komen zál om te heersen, voor altijd en eeuwig. Amen.